

Sygn. akt III KO 49/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia M. K. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł. z dnia 7 kwietnia 2021r., sygn. akt PR Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2021 r., wniosku Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 maja 2021 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 maja 2021r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w L., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że sprawa dotyczy prokuratora, który jest zatrudniony na stanowisku Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ś., obejmującej tą samą właściwość co wyznaczony do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś., zatem rozpoznanie sprawy przez ten Sąd mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania albo stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do tych okoliczności należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa jest prokurator współpracujący z sędziami sądu właściwego do rozpoznania jego sprawy (por.post.SN z dnia 29 stycznia 2021r., sygn.akt V KO 134/20, Legalis 2537756).

Wobec tego podzielić należało argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, w rozumieniu art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać Sąd Rejonowy w L., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.